

Synodontis ornatipinnis - Zebrasávós tollasbajszú harcsa

ELSŐ LEÍRÓJA:	Boulenger, 1899
CSALÁD:	Mochokidae
MÉRET:	25-30 cm
C°:	22-26
pH°:	6-8
Nk°:	5-18
HELYIGÉNY:	300 liter
VISELKEDÉS:	békés
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	12-15 év
TERM.VÉD.:	nem fenyegetett

Synodontis ornatipinnis
 Zebrasávós tollasbajszú harcsa
 (Boulenger, 1899)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

Közép-Afrikában, a Kongó-medencében őshonos. Megtalálható a Kongó folyó vízrendszerében, a Luapula-folyórendszerben és a Luongo folyóban is, emellett a Tumba-tóból és a Kwanza - folyóból is jelentették előfordulását. Országok tekintetében Angola, Zambia, Kongó és a Kongói Demokratikus Köztársaság területén találjuk meg.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

A legszebb tollasbajszú harcsák közé tartozik, igazán impozáns megjelenésű, sok afrikai harcsakedvelő kedvence. Lenyűgöző küllemét dekoratív, kontrasztos mintájának köszönheti. Fiatalon a halak hófehér

alapszínűek, testükön hát – has irányultságban vastag feketés színű sávok húzódnak, szinte egyedenként változó formában. Egyeseknek egészen szabályos csíkszerű, míg másoknak már-már labirintózus a mintája. A fej is fekete-fehér csíkos, de itt elfordul a minta iránya (kb. 90°-ot zárva be a test csíkjaival): az orr irányából a kopoltyúk felé mutat. Itt is lehet egészen szabályos a csíkozottság, de sűrű labirintusminta, sőt, az orron akár foltok is kialakulhatnak. A farkúszó rendszerint jól láthatóan fekete-fehér csíkos, a többi úszó inkább fehéresen áttetsző és kevés fekete minta jelenik meg rajtuk. A hátúszó még egész gyakran csíkozott, de a hasoldaliakon már szórványos a minta. A zsírúszó – mintáját tekintve – nem különül el a testtől.

Alkatilag egy nyúlánkabb, viszonylag karcsú fajról van szó, melyet erős, széles fej és hófehér bajuszszálak jellemeznek. Természetesen nála is 3 pár bajuszszálat találunk, melyből a legbelső pár viseli a kinövéseket. Mellúszójának elülső sugara horgas, tüskévé módosult. Kifejlett kori méretéről megoszlik a szakirodalom véleménye, a legmegbízhatóbb források 22 – 26 cm körülre teszik, de olvashatunk 40 cm-es egyedekről is. Az öreg halak mintájukat megtartják, de a kontrasztból veszítenek, halványszürkés alapon sötétszürke csíkokat látunk rajtuk.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Szépsége miatt a keresett és közkedvelt tollasbajszú harcsák körébe tartozik. Népszerűségéhez könnyű tartástechnológiája is hozzájárul, ugyanis egy alapvetően problémamentesen, akár még társas akváriumban is tartható fajról van szó. Akváriumokban 20-23 cm-nél ritkán nő meg nagyobbra, de természetesen így is tágas medencét kíván, legalább 300 literben gondolkozzunk. Tarthatjuk a fajt egyedül vagy néhány példányt számláló kisebb csoportokban is. Nem kifejezetten csapatos hal egyébként, a kifejlettek is inkább magányosak, de nem is túl agresszívek egymás között. Persze kisebb összetűzésekre, hierarchia-harcokra számíthatunk, csupán két példányt épp ezért ne is tartsuk (nehogy az egyik túlságosan domináns legyen a másikkal szemben), de egy vagy három, illetve több hal kerülhet egymás mellé. Idősödve ugyan mutatnak némi territorialitást, de alapvetően kijönnek fajtársakkal és más harcsákkal is. Ennek egyik kulcsa, hogy elegendő búvóhely álljon rendelkezésükre.

Akváriumukat gazdagon rendezzük be kövekkel, sziklával, építsünk nekik barlangokat és egyéb bujkálókat. Bár kevésbé természetes hatásúak, az agyagcserepek, kerámia eszközök, PVC-csövek is jó szolgálatot tehetnek. Ellenben rendkívül természetű hatást alakíthatunk ki uszadékokkal, szőlőtőkével, gyökerekkel vagy pár red moor ággal. Mivel folyami halakról van szó, ha kicsit savanyítják, barnítják a vizet az ágak, az sem jelent problémát halainknak. Lényeges, hogy mindig több búvóhely legyen, mint ahány harcsa (beleértendő más, hasonló igényű fajokat is), hogy állataink kedvükre válogathassanak. Aljzat gyanánt apró szemű, finom homokot terítsünk a medencébe, mely nem sérti fel halaink száját és bajuszszálait turkálás közben. Ezek sérülése gyorsan el tud fertőzödni, ami szélsőséges esetben végzetes is lehet. Kerüljük az éles tereptárgyakat, óvjuk halainkat attól, hogy megégessék magukat a fűtőszállal – nincsenek ugyanis pikkelyeik, így a sérülések csúnya hegesedéssel járhatnak érzékeny bőrükön. Pont a pikkelyhiány játszik közre abban is, hogy a maró hatású klórra, illetve a réz- vagy formaldehid-tartalmú gyógyszerekre érzékenyen reagálnak. Mindig használjunk vízelőkészítő szert.

Kedvelik a bomlástermékektől, nitráttól mentes vizet, a nitritre főleg érzékenyek. Ekkora akváriumnál viszont mindenképpen csak az erős külső szűrés jöhet szóba. A vízminőség megtartását a rendszeres, részleges vízcserékkel is elősegíthetjük. Közepes áramlás mellett jól érzik magukat, de csendesebb

akváriumban is tarthatjuk őket. Bátran ültessünk Anubiasokat és más robosztus vízinövényeket is, legfeljebb turkáló tevékenységével tehet kárt a gyengébb tövekben. Nagyon szívesen tölti idejét nagyobb levelek árnyékában. Medencéjét nem kell túlfűteni, 24-25 °C körül jól érzi magát, de tapasztalataim alapján a nyári melegeket is jól elviseli, ilyenkor legfeljebb kapcsoljunk erősebb levegőztetésre. A kémhatás és vízkeménység terén nincsenek különleges igényei, semleges körüli víz megfelelő (de a kissé savas és enyhén lúgos közeget is jól elviseli). A legjobb, ha kissé lágyabb vízben tudjuk őket tartani (6-14 nk környékén), de legfeljebb 18-20-as keménységig elmehetünk, így akár csapvízbe is kerülhetnek. Gondozása nem problémás, némi gyakorlattal már sikeresek lehetünk.

Jobbára szürkületben és éjszaka mozognak, nappal ritkábban látjuk őket. Mindenesetre, ha megszokják helyüket, bátrabbak. Ne legyen azért túl erős a megvilágítás, használjunk árnyékoló növényeket. Ha nincsenek nála jelentősen kisebb halak, társas medencébe is kerülhet, de a túl apró fajokat elfogyaszthatja. A legideálisabb azonban, ha egy nyugat- vagy közép-afrikai medencét rendezünk be nekik. Szemkápráztató akváriumokat hozhatunk létre, ha az alsó szintet benépesítjük zebrasávós tollasbajszú harcsákkal, míg az akvárium többi részébe például kongólazacokat, molnárlazacokat, Kongó-medencében őshonos kisebb-közepesebb sügéreket (pl.: meggyhasú sügér, Tamás-sügér), díszmárnákat telepítünk. Emeli társításunk fényét, ha 1-2 bozóthál, lepkehal vagy elefánthal is kerül a társaságba.

Táplálásuk könnyű, mohón táplálkoznak és szinte minden akváriumi eleséget elfogadnak. Szívesen megeszik a talajra süllyedő harcsatápok, tablettákat és granulátumokat, összeszededgetik a többi hal által meghagyott tápmaradékokat. Viszont ha egészséges, szép halakat akarunk nevelni, akkor adjunk nekik néha élő vagy fagyasztott eleséget is, kedvelik a tubifexet, blackwormot, grindált, vörös szűnyoglárvát, artémiát, kisebb garnélákat. Egy kevés növényi kiegészítésre is szüksége van, hiszen mindenevő hal: forrázott uborkát, borsót, cukkínit vagy spirulinás tablettákat is kapjon esetenként.

Az ivarok méretükben különböznek leginkább (a nőstények nagyobbak, testesebbek), valamint az ivari szemölcsök vizsgálatával tudunk még különbséget tenni. Akváriumi tenyésztésük eddig megoldatlan, csak mesterségesen, hipofízishormon tartalmú injekciókkal sikerült kiváltani ívást. Ilyen módszerrel Kelet-Európában tenyésztik ugyan, de túl nagy mennyiségben nem kapható, a kereskedelemben való megjelenése inkább szórványos. A ritkább, de esetenként elérhető fajok közé tartozik, bár ára magasabb a gyakori és közönséges Synodontisokhoz képest. Vadonfogásból is kerül akváriumokba néha. Sajnálatos módon számos hibridet hoztak már létre segítségével, és néha igen nehéz megkülönböztetni és felismerni, hogy hibrid, avagy tiszta vérű halakról van-e szó.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: -

Eng: Ornate Synodontis, Barfin Synodontis

Egyéb köznevei: Pracht-Fiederbartwels, Kaunoripsimomni, Nsengemabwe

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Harcsafélék](#)

KULCSSZAVAK:

[1899](#), [Harcsafélék](#), [Mochokidae](#), [Synodontis ornatipinnis](#), [Zebrasávós tollasbajszú harcsa](#), [Akváriumi halak](#), [akvarisztika](#), [Boulenger](#)

JELLEMZŐK:

[mindenevő](#), [békés viselkedés](#), [átlagos növényzetigényű](#), [bújós](#), [lágyvízi \(5-10 Nk°\)](#), [lassú mozgású](#), [közepes hőigényű \(20-25°C\)](#), [barna vízi](#), [közepesen keményvízi \(10-15°Nk\)](#), [sárga vízi](#), [keményvízi \(15-20 Nk°\)](#), [hosszú életű 6 év fölött](#), [óriás méretű 20 cm fölött](#), [nagy \(több 200 liternél\)](#), [Afrika](#), [féllúgos \(7.5-8 pH\)](#), [félsavas \(6-6.5 pH\)](#), [közepesen áramló vízi](#), [Kongó](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [lassan mozgó vízi](#), [Közép-Afrika](#), [alsó szint](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

- Dr Lothar Seegers: **Die Welse Afrikas – Ein Handbuch für Bestimmung und Pflege**
- https://www.planetcatfish.com/common/species.php?species_id=552
- http://www.scotcat.com/mochokidae/s_ornatipinnis.htm
- <https://www.fishbase.in/summary/synodontis-ornatipinnis.html>
- <https://www.iucnredlist.org/species/182780/7967124>

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2012-10-23 09:01:17

Legutolsó frissítés: 2021-02-08 12:40:35

Katalógus ID: 4481

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/harcsafelek/synodontis-ornatipinnis.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva